4

WELLCOME INSTITUTE LIBRARY

CASPARO COMMELINO

ET

CORNELIAE JACOBAE BACKERIAE

SPONSIS

FELICITER.

DIcebam tibi, contumax, & ore
Duro frena pati negans Diones,
Necti retia callidoſque nodos.
Dicebam tibi, COMMELINE ſollers
Ridere inſidias doloſque Amoris,
Arcum jam ſinuare, ſubdolumque
Sagittas Puerum parare furtim.
At tu fortior, atque amica ſpernens

Tam certi monita auguris, nec ipſis
Votis dans facilem manum Paternis,
Et ceſſator iners, diuque Matris
Tam juſtis precibus piae repugnans,
Jactabas tibi roboris, feroque
Pectori ſupereſſe ſat vigoris;
Quo flammas Veneris, Deique vana
Cor tutum penetrare tela caeci,
Munitus Scythico gelu, vetares.
At quo nunc abiere tot ſuperba
Linguae magnificae, miſelle, dicta?
Langues, & cecidere mentis altae
Flatus; jam patiens jugi potentem
Exorare Deam, nefaſque triſte
Aeterno obſequio piare tendis.
O factum bene! nam caleſcis igne
Te digno, atque peris amore Nymphae,
Quae te ſubdere colla jam volentem
Non dura imperio reget benigno.
O CASPARE, toro beande fauſto,
Lectae Virginis & calore felix!
Nam te non domuit figura, propter
Quam faſtus poſuiſſe mox pigeret.
Sed lento tibi quae rependat aevi

Lapſi

Lapſi foenore largiore damna.
Te BACKERIA jam tenebit ulnis,
Inter Amſtelias micans puellas,
Parvos aurea ſicut inter ignes
Phœbi, noctis honos, Soror renidet.
Virgo te rapuit, potens parentum
Clarorum titulis, genuſque ducens
Longo ſtemmate, principes ſenatus
Complexo Amſtelii, atque honore raro
Quae BACKERIA GRAVELANDIANIS
Miſcens nomina, gentium duarum
Dotem infert Thalamis tuis ſuperbam.
Sed non ambitio fameſque turpis
Te commovit opum, caduca quarum
Mentes gloria concutit minores.
Virtus divitiis, priorque caecae
Fortunae dubiis honeſta donis
Caſtitas, decus unicum puellis,
Et nudae bonitas benigna mentis,
Incendunt face cor rapaciore.
Non inſignia, non imago vani
Splendoris rapuit doloſa ſenſus;
Sed menti ſociata rara purae
Corporis ſpecies decorque traxit.

O felix animi! torique jam jam
Compos Virginis, & future conjux;
Cypris fingere qua venuſtiorem,
Nec poſſint Charites decentiorem.
Jam te candidior vocat liguſtro,
Et nova nive purior puella,
Phoebe lucidior ſereniorque,
Clara cum ſine nubibus refulget.
Plumis mollior ambit en oloris,
Et te amplectitur uſque & uſque inhaerens,
Ut magis cupido magiſque, lance
Plena delicias miniſtret, ipſa
Delicatior omnibus medullis,
Magis lactea lacte, quo Batava
Implet ſpumiferam juvenca mulctram;
Et mellita magis liquore dulci,
Quem ponunt Siculis apes in alvis.
En, circumſiliens amata colla,
Et furens hederae tenacis inſtar
Tactu glutineo labella mordet,
Et laeti manibus ligata Sponſi;
Sumit millia multa baſiorum,
Et dat quae numero carent modoque.
Quid nunc eſt animi, beate Sponſe?

Dic,

Dic, quæſo, calor hic priora quantum
Præſtet frigora? Sed taces, renidens;
Et mox auriculis manu prehenſis,
Blandae ſuavia ſuaviora ſacro
Pangis nectare, COMMELINE, Sponſae.
Hinc læva petulantiore, collo
Per vicina vagans vireta, toto
Tandem corpore fuſus, in cubantis
Deſcendens gremium, licente ſolves
Zonam virginei manu pudoris.
O quis murmura, quis leves ſuſurros,
Quis ſuſpiria, ficta quis procacis
Linguae jurgia, pacis & duelli
Intervalla quis, & reſumta ſaepe
Narret proelia nocte tam puſilla?
Laſſo corpore, viribuſque donec
Conſumptis pariter, refecta leni
Somno lumina, lividum dolebunt
Solem tam celeri redire curru.
At porro faveas, Diana, vultu,
Promittens placido moras, diuque
Noctes gaudia longiora dantes.
Ut poſt legitimos amica menſes
Plenae numina commodans puellae,

Pul-

Pulchra prole torum bees pudicum.
Cuſtodite, precor, Dii jugales,
Par tam compoſitum bene, & tenellam
Matronae decorate honore Sponſam:
Et quo creſcat amor feracitaſque
Stirpis, praeſidio levi timentis,
Feſtivus genibus ſedens avorum,
Infans exhilaret Socrum Patremque,
Qui, ſolatia triſtis orbitatis,
Unicam ſociant utrimque prolem.

P. BURMANNUS.